

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

Der er nemlig den Forskel mellem min Indstilling og de kommunistiske Repræsentanters, at jeg ønsker at tage Hensyn til Landets Situation i det givne Øjeblik. Jeg har mine Maal med Hensyn til Spørgsmaalet om Moderskabsydelse, idet jeg mener, det bør erkendes, at Samfundet har en Pligt til at yde denne Hjælp, og denne Pligt skal ikke lægges paa Arbejdsgiverne. Det er i og for sig ikke saadan, at jeg har ondt af Arbejdsgiverne i den Anledning, men det hævnner sig paa Kvinderne i det lange Løb, naar man lægger disse Byrder paa Arbejdsgiverne. Derfor gik jeg ogsaa kun nødtvunget med til den Foranstaltning, der er foreslaaet, og som er en Kompromisordning, og jeg gjorde det ud fra den Betragtning, som er fremhævet i Kommissionbetænkningen, at det er en Foranstaltning, man maa gaa til, og som Kommissionen henstiller, at man gaar til, indtil det danske Samfund har faaet gennemført den anden Ordning.

Men jeg vedkender mig, at jeg tager Hensyn til de Vanskeligheder, som Samfundet har. Det behøver Repræsentanter for det kommunistiske Parti ikke at gøre, for de er ligeglade med, om den Samfundsordning, vi har, ramler eller ej. Det er jeg ikke. Men jeg indrømmer, at jeg efter den højtærede Socialministers Udtalelser i Gaar var lidt bange for, at han satte dette Spørgsmaal om en almindelig Moderskabsydelse for langt ned i Rækken, for jeg betragter det som værende af afgørende Vigtighed, at den virkelig bliver gennemført, og jeg er bange for, at der er mange Mænd, der synes, at der er mange, mange andre Ting, der er vigtigere.

Hvis man altsaa vil blive paa Jorden og holde sig til Realitetsbetragtninger, maa man gøre sig klart, at vi ikke faar gennemført denne Moderskabshjælp i denne Rigsdagssamling, og man maa derfor først og fremmest sætte ind paa Spørgsmaalet om Mødrehjælpsinstitutionerne og ogsaa et andet Punkt, som er averteret, og som jeg venter snart maa komme for, nemlig en Forbedring af de enligststillede Mødres Kaar. Men det andet Spørgsmaal kræver ogsaa sin Løsning, selv om det ikke kan ske i Dag.

Alvilda Larsen: Jeg er ganske klar over det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarps Synspunkter, men ikke desto mindre fandt jeg det nødvendigt at minde om de gode Ønsker, det ærede Medlem tidligere har fremsat, og drage i Erindring

alle de Lejligheder, ved hvilke det ærede Medlem har givet Udtryk for, at netop det paagældende Tidspunkt ikke var egnet til at gennemføre dette eller hint. For to Aar siden udtalte det ærede Medlem sig i præcis samme Retning som i Dag. Befolkningskommissionens Forslag har ligget færdigt i 10 Aar, siden 1938, men dengang syntes man ikke, de økonomiske Forhold var egnede til Gennemførelse af dette Forslag. Men det maa vel være berettiget — i Særdeleshed, naar man ude omkring taler til Kvinderne om, at man er Tilhænger af, at den og den Lov skal gennemføres —, at man, naar Lejlighed gives, herinde udtaler sig i Overensstemmelse med det, man siger ude omkring. Jeg vil gerne stille det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp følgende Spørgsmaal: Hvornaar mener det ærede Medlem, at de økonomiske Forhold i vort Land vil blive af en saadan Karakter, at vi kan gennemføre Befolkningskommissionens Forslag? Naar man giver sin Tilslutning til Udsættelse paa Udsættelse, maa man dog for sig selv have en vis Formodning om, hvornaar det rette Tidspunkt for en saadan Lovs Gennemførelse kan forventes at indtræffe. Jeg vil i den Forbindelse pege paa et andet Forhold, man maa tage i Betragtning, nemlig at det kan blive dyrere for Samfundet at vente med at gennemføre en saadan Lov. De Penge, som Aborter og Svangerskabsafbrydelser koster det danske Samfund, kan spares, hvis vi gennemfører Befolkningskommissionens Forslag.

I øvrigt vil jeg henvise til et Punkt i Befolkningskommissionens Forslag, som man i hvert Fald ikke kan skyde ud i en fjern Fremtid under Henvisning til, at de økonomiske Forhold ikke tillader at gennemføre en saadan Ordning, nemlig den Bestemmelse, som gaar ud paa et Forbud mod Afskedigelse af Kvinder paa Grund af Graviditet. Gennemførelsen af en saadan Bestemmelse koster i hvert Fald ikke nogen Penge, den kunde man godt gennemføre, og jeg har bl. a. slaaet til Lyd for, at man gennemførte den her ved Revisionen af Funktionærloven.

Til det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen vil jeg gerne sige, at det maa bero paa en Erindringsforskydning hos det ærede Medlem, naar han udtalte, at mine Partifæller her i Tinget skulde have givet Udtryk for, at de ikke ønskede Funktionærloven, medens altsaa det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen følte sig foranlediget til at tage Funktionærloven op. Jeg har spejdet forges i Referaterne fra tidligere Aars Be-